

מ"ת 5710/11/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד סויטאת

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מ"ת 5710-11-20 מדינת ישראל נ' סויטאת(עציר)
תיק חיצוני: 850990/2020

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	מוחמד סויטאת (עציר)

החלטה

בפניי שתי בקשות לעיון חוזר בעניינו של המשיב. האחת, מיום 17.02.21 עניינה יציאה למסיבת אירוסין ביום 19.2.21 כאשר מדברי ב"כ המשיב עולה כי אמנם המועד לאותה מסיבה כבר חלף, אך היות שמדובר באחיו של המשיב, מדובר במועד "גמיש" אשר יותאם לתנאים המגבילים בהם שוהה המשיב. עוד צוין בבקשה כי מסיבת האירוסין מתוכננת להתקיים בסכנין.

הבקשה השנייה עניינה שינוי בהחלטה על תנאי השחרור של המשיב, וזאת על מנת לאפשר לו לצאת לבצע עבודות שירות מידי יום בין השעות 06:00 ועד השעה 18:30, בהתאם לגזר הדין מיום 15.12.20 בת"פ 67384-07-18 למשך שישה חודשים. כאשר מועד ביצוע עבודת השירות נקבע, כך עולה מהבקשה שהוגשה אף היא ביום 17.02.21, ליום 22.02.21.

שתי הבקשות הועברו לתגובת ב"כ המבקשת, ומשלא התקבלה תגובתה נקבע דיון בבקשות שתיהן ליום 01.03.21.

בדיון חזר ב"כ המשיב על הבקשות ואף הלן על כך שהמבקשת לא מסרה תגובתה לבקשות בכתב, חרף החלטות בית המשפט, ובעניין זה אין לי אלא להסכים עימו.

ביחס לבקשה ליציאה לעבודת שירות ציין כי חלפו למעלה מ-3 חודשים ממועד שחרורו של המשיב לתנאי מעצר בית מלא וטען כי ההליך העיקרי לא מתקדם וזאת עקב התנהלותה של המבקשת. ציין כי עד כה מתוך שלושה עדים בתיק העיקרי נשמע רק עד תביעה אחד. לדבריו, יציאה לביצוע עבודת שירות אינה ככל יציאה רגילה לעבודה. טען כי קיים כירסום בראיות והתייחס לנוהל אגף התנועה "ביחס לבדיקות רכב ומתן הודעות אי שימוש ברכב" מיום 30.7.20 שלדבריו אינו מאפשר קבלת "חוות הדעת" של העד קרסנוסטופ (אליו התייחס בית המשפט בהחלטות קודמות). ציין כי החזקתו של אדם בתנאים מגבילים אינה בבחינת מקדמה על חשבון העונש ושעה שנקבע בהליך האחר (הכוונה לגזר הדין שכולל רכיב של עבודת שירות) כי זה העונש הראוי לאדם, לא ראוי כי אותו אדם יאלץ לשאת במאסר בפועל

מאחורי סורג ובריש בגלל נסיבות אחרות.

ב"כ המבקשת התנגדה לבקשה, לדבריה אכן ישנן נסיבות חדשות אך הן לחובת המשיב ולא לטובתו באופן שמצדיק עיון חוזר בהחלטה על תנאי השחרור שלו. לדבריה מדובר במשיב ששחרר לתנאי מעצר בית מלא לאחר שבית המשפט ראה כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה ובהתייחס לטווח השעות בו ביקש הסנגור שיותר למשיב לצאת לעבודה, מדובר בשינוי מהותי של תנאי השחרור כאשר לדבריה הבקשה היא בעצם לשנות את תנאי השחרור כך שעל המבקש יחול מעצר בית לילי בלבד. לדבריה התנאים והזמן טרם בשלו להגשת בקשה שכזאת. ביחס לעבודות השירות טענה המבקשת כי סיכול ביצוע גזר הדין (כפי שטען הסניגור) הוא למעשה באחריות המשיב, שעה שהוא בוחר לשוב לבצע עבירות כאשר מודע לכך שבמקביל מתנהל נגדו תיק אחר והוא צפוי בו לעונש של מאסר (בעבודות שירות).

ביחס לבקשה לצאת למסיבת האירוסין של אחיו של המשיב, חזרה על התנגדותה. לדבריה, התנאים הקבועים בסעיף 52 לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים) ביחס לעיון חוזר אינם מתקיימים ואין להתיר למשיב לצאת למסיבת האירוסין כמבוקש על ידו.

דין והכרעה

בהתאם לסעיף 52 לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים) ניתן לפנות בבקשה לעיון חוזר להחלטה הנוגעת למעצר או שחרור אם התגלו עובדות חדשות, אם השתנו הנסיבות או עבר זמן ניכר מההחלטה על המעצר.

בענייננו שוכנעתי כי אף אחד מהתנאים הללו אינו מתקיים ולהלן אפרט.

בכל הנוגע לחלוף הזמן הרי שהמשיב שוחרר לתנאי מעצר בית מלא בפיקוח המפקחים שאושרו ותנאים נוספים בתאריך 23.11.20. שמיעת הראיות בתיק העיקרי החלה ביום 17.1.21, והתיק קבוע להמשך שמיעת ראיות לתאריך 16.3.21, כאשר באותו מועד הצדדים גם יסכמו את טענותיהם, ומכאן שההליכים בתיק לא צפויים להימשך עוד זמן ארוך.

לא מצאתי כי הנסיבות בתיק השתנו או כי התגלו עובדות חדשות; הנוהל שהונח לעיוני על ידי ב"כ המשיב למעשה הוא לב טענת הסניגור ביחס ל"חוות הדעת בתיק" של השוטר קרסנוסטופ לעניין סוג הרכב בו נתפס המשיב נוהג, לכאורה, והאם בכלל מדובר ברכב והאם ניתן היה לנהוג בו או להניע אותו. יצוין כי טענות אלה כבר נשמעו על ידי בית המשפט כאן וכפי שכבר קבעתי בעבר, עניין זה דינו להישקל במסגרת ההליך העיקרי.

בנוסף לקביעותי בעניין זה עד כה, ומבלי לקבוע מסמרות כלשהן ביחס למשמעות אותה "חוות דעת" ביחס לראיות בתיק העיקרי, בשים לב לנוהל, הרי שעל פי כותרתו של הנוהל שהונח לעיוני עולה כי הוא עוסק בעניינים הקשורים "לבדיקת רכב ומתן הודעת אי שימוש ברכב" ומטרתו, בין היתר, "קביעת נושאי הבדיקה בבדיקות יוזמות" של רכבים אשר עלולים לגרום לסיכון מיידי בכביש כאשר יש בו התייחסות להכשרתם המקצועית של אותם עורכי הבדיקות היוזמות, בהתאם לנוהל, ולא דווקא עוסק "בכשירותו" של שוטר לקבוע אם מדובר ב"רכב" אם לאו כפי שנטען כאן.

עוד יצוין כי בהחלטת בית המשפט המחוזי בעמ"ת 6713-02-21 קבע כב' השופט נ. סילמן כי מדובר במשיב ש"כלל לא פשוט להקנות מסוכנותו ובוודאי לא פשוט ליתן בו אמון... מדובר במי שנהג לכאורה בעת פסילה, שהפסילה ... חודשים ספורים טרם האירוע נשוא האישום". עוד קבע בית המשפט המחוזי בהחלטתו כי מדובר במי שלחובתו הרשעות רבות בעבירות תעבורה, לרבות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וגרימת תאונת דרכים ולחובתו הרשעות בתחום הפלילי, הרשעות שבגינן גם ריצה עונשי מאסר בפועל אשר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות חוזרות.

בשולי ההחלטה קבע בית המשפט המחוזי כי העורר יוכל לפנות לבית המשפט כאן ולעתור להזמנת תסקיר שירות מבחן לבחינת מסוכנות קונקרטי, וכי המשיב יוכל לטעון טענותיו לעניין הכרסום הראייתי לאחר קבלת חומרי החקירה (הכוונה לנוהל שהוגש לעיוני).

המשיב לא ביקש להפנות עניינו אל שירות המבחן ולקבל חוות דעת ביחס למסוכנות הנשקפת ממנו באופן כללי ויכולתו לצאת לביצוע עבודות שירות בפרט. המשיב אך ביקש שיתאפשר לו לצאת לעבודה (עבודות שירות) כאשר מעבר לאמירה כי מדובר ביציאה למקום מפקח שבו תקלה או אי התייצבות זוכה למענה ישיר ומיידי של הממונה, לא נמסרו פרטים ביחס לאופן בו המשיב מבקש לצאת ממקום מעצר הבית ולשוב אליו וכלל לא ברור מי יפקח על המשיב ביציאה ממקום מעצר הבית ובחזרה ממקום המעצר, כאשר טווח השעות המבוקש הוא רחב ביותר והרבה מעבר לצרכים הקבועים בחוק ביחס לשעות ביצוע עבודת השירות, על כל המשתמע מכך. נוכח המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב, וכאשר האחראי במקום ביצוע עבודות השירות אינו "אחראי" לדרך הגעתו של המשיב לעבודה ויציאתו ממנה וכאשר לא הועמדה לעיוני כל התייחסות של שירות המבחן ביחס למסוגלותו של המשיב לעמוד בתנאים ולא נבחנה מסוכנותו, בשלב זה, אני סבורה כי אין מקום לקבל את הבקשה ליציאה לעבודת שירות ובמיוחד נוכח המועד, שאינו רחוק, הצפוי לסיום ההליכים בתיק העיקרי.

ביחס ליציאה למסיבת אירוסין, ככל שתוגש בקשה קונקרטי, היא תיבדק לגופה.

המזכירות תעביר העתק החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשפ"א, 09 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.